

PRAKSISOVERSIGT · ERHVERVSKONTRAKTER

Fortrolighedsaftale (NDA)

Hemmeligholdelsesaftalen før forhandlinger og samarbejder – og dens samspil med forretningshemmelighedsloven

Version 1 Opdateret 21. jul. 2026 0 afgørelser

[Læs online](#)

INTRODUKTION

En **fortrolighedsaftale** – i praksis kaldet en **NDA** (*non-disclosure agreement*) eller en hemmeligholdelsesaftale – er en aftale om, at den ene eller begge parter hverken må videregive eller udnytte de oplysninger, de får adgang til under forhandlinger, due diligence, et udviklingsprojekt, en tilbudsproces eller et leverandørsamarbejde. Parterne er den **afgivende part** (discloser), der udleverer materialet, og den **modtagende part** (recipient), der forpligter sig – eller begge dele på én gang i den gensidige NDA. Aftalen er **frivillig**: ingen lov pålægger to virksomheder at indgå en NDA, før de taler sammen.

Frivillig betyder dog ikke betydningsløs – nærmest tværtimod. [Forretningshemmelighedsloven § 2, nr. 1](#) (lov nr. 309 af 25. april 2018 om forretningshemmeligheder, der gennemfører [direktiv \(EU\) 2016/943](#)) beskytter kun oplysninger, der opfylder **tre kumulative krav**: de skal være hemmelige, have handelsværdi *fordi* de er hemmelige, og under de givne omstændigheder være undergivet **rimelige foranstaltninger til hemmeligholdelse**. NDA'en er den mest håndgribelige af netop disse foranstaltninger. Undlader man den, risikerer man ikke blot at stå uden aftaleretligt krav – man risikerer, at oplysningen slet ikke kvalificerer som forretningshemmelighed, og at hele lovens apparat af forbud, påbud, tvangsbøder og erstatning derfor er lukket land.

Oversigten er ordnet sådan: først **hvornår** en NDA reelt bør indgås, og hvornår en fortrolighedsforpligtelse undtagelsesvis er retligt påkrævet; dernæst **checklisten** over det indhold aftalen skal og bør have, med hjemmel pr. punkt; så de **typiske faldgruber** med deres konsekvenser; og til sidst uddybende afsnit om parterne, koblingen til forretningshemmelighedsloven, bod og bevisbyrde samt håndhævelsen i praksis.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** En NDA er frivillig, men den er i praksis selve den »rimelige foranstaltning til hemmeligholdelse«, som forretningshemmelighedslovens beskyttelse er betinget af – uden foranstaltninger, ingen forretningshemmelighed.
- 02** Brud på en fortrolighedsaftale er ikke kun kontraktbrud: det er efter loven en selvstændig ulovlig handling, der åbner for forbud, påbud, tvangsbøder, erstatning og godtgørelse.
- 03** Aftalen giver adgang til midlertidigt forbud efter [forretningshemmelighedsloven § 8](#), jf. retsplejelovens kapitel 40 – det hurtigste og ofte eneste effektive våben, når materialet allerede er i omløb.

- 04** Formålsbegrænsningen er lige så vigtig som tavshedspligten: modtageren må kun bruge oplysningerne til det aftalte formål, ellers står du magtesløs over for den »lovlige« men konkurrerende egen-anvendelse.
- 05** Konventionalboden er det bærende element, fordi et økonomisk tab ved lækkede forretningshemmeligheder næsten aldrig kan bevises – boden flytter bevisbyrden fra tabets størrelse til selve overtrædelsen.
- 06** En NDA kan ikke gøre lovlig erhvervelse ulovlig i forhold til omverdenen: uafhængig udvikling og reverse engineering af frit tilgængelige produkter er lovligt efter loven, medmindre aftalen udtrykkeligt forbyder det mellem parterne.
- 07** En NDA kan ikke sætte whistleblowerbeskyttelsen, indberetningspligter eller lovpligtig videregivelse ud af kraft – sådanne klausuler er uvirksomme og skader aftalens troværdighed.
- 08** En NDA erstatter ikke en databehandleraftale, en konkurrence- eller kundeklausul eller en ansættelseskontrakt – den supplerer dem.

§ 1 Hvornår er dokumentet påkrævet?

Aldrig lovpligtig som selvstændigt dokument. Der findes ingen bestemmelse i dansk ret, der pålægger erhvervsdrivende at indgå en fortrolighedsaftale. Man kan lovligt forhandle, udveksle materiale og gennemføre en due diligence uden en eneste underskrift på en NDA. Forretningshemmelighedsloven gælder også uden aftale – den beskytter mod ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse uafhængigt af, om parterne har skrevet noget under.

Men beskyttelsen er betinget af, at du har gjort noget. Lovens værn indtræder kun for oplysninger, der er undergivet rimelige foranstaltninger til hemmeligholdelse. Og [forretningshemmelighedsloven § 4, stk. 2, nr. 2](#) gør det udtrykkeligt til en **ulovlig handling** at bruge eller videregive en forretningshemmelighed i strid med »en fortrolighedsaftale eller enhver anden pligt til at undlade at videregive« den. NDA'en er altså både adgangsbilletten til lovens beskyttelse og et selvstændigt retsgrundlag, der hægter aftalebruddet direkte på lovens retsmidler. Uden aftale skal du i stedet bevise, at oplysningen objektivt var hemmelig og beskyttet – en langt tungere øvelse.

Betinget pligt – situationer hvor en fortrolighedsforpligtelse dog er retligt påkrævet:

- **Persondata i spil.** Skal modtageren behandle personoplysninger på dine vegne, kræver [GDPR artikel 28, stk. 3, litra b](#), at de autoriserede personer »har forpligtet sig til fortrolighed eller er underlagt en passende lovbestemt tavshedspligt«. Her er en fortrolighedsforpligtelse obligatorisk – men den skal ligge i eller ved siden af en databehandleraftale, ikke i stedet for.
- **Tavshedsklausuler i regulerede brancher.** Indgår en finansiel virksomhed eller en hvidvask-omfattet virksomhed en tavshedsklausul med en ansat eller tidligere ansat, *skal* det fremgå af aftalen, at den pågældende ikke er afskåret fra at indberette overtrædelser til offentlige myndigheder, jf. bl.a. [hvidvaskloven § 35 a](#). Et indholdskrav, ikke en pligt til at indgå aftalen.
- **Kontraktuelle krav.** Udbudsmateriale, samarbejdsaftaler, ejeraftaler og finansieringsaftaler indeholder ofte selv et krav om, at parterne indgår NDA, før materiale udleveres.

Frivilligt, men reelt uundværligt i disse situationer: før due diligence i en virksomhedshandel; før prototyper, kildekode, tegninger, opskrifter eller kalkulationsgrundlag udleveres; ved fælles udvikling og ved forhandling med potentielle underleverandører; før en investorpræsentation; og før eksterne konsulenter, freelancere eller vikarer får adgang til systemerne. Ansatte er allerede bundet af den ulovbestemt loyalitetspligt – men netop derfor bør fortroligheden også stå skriftligt i ansættelseskontrakten, hvor rækkevidden efter fratræden kan gøres klar. Bemærk til gengæld, at en NDA ikke må bruges til at pålægge en lønmodtager konkurrencebegrænsninger, som kun kan aftales inden for rammerne af [lov om ansættelsesklausuler § 5](#) og § 6 mod compensation. Ved siden af aftalen gælder desuden pligten til god markedsføringsskik erhvervsdrivende imellem efter [markedsføringsloven § 3](#).

§ 2 Det skal dokumentet indeholde

1. Parterne skal identificeres præcist med navn og CVR-nummer, og det skal fremgå, om aftalen er ensidig (kun modtageren forpligtes) eller gensidig. Aftalen bør udtrykkeligt angive, om koncernforbundne selskaber er omfattet som afgiver og/eller modtager.
2. Aftalen skal angive formålet med udvekslingen og begrænse brugen til netop dette formål. Misligholdelse af en kontraktlig pligt til at begrænse brugen af en forretningshemmelighed er en selvstændig ulovlig handling efter loven. (*Erhvervshemmelighedsloven § 4, stk. 2*)
3. De fortrolige oplysninger skal defineres bredt nok til at dække både skriftligt, mundtligt og elektronisk materiale, knowhow, prototyper, kildekode, kunde- og prislister samt selve det forhold, at parterne forhandler. Definitionen bør spejle lovens krav om hemmelighed og handelsværdi. (*Erhvervshemmelighedsloven § 2*)
4. Aftalen skal indeholde de sædvanlige undtagelser: oplysninger der er eller bliver offentligt kendte uden brud, der allerede var i modtagerens besiddelse, der modtages lovligt fra tredjemand, eller som modtageren selvstændigt har udviklet. Undtagelserne svarer til lovens regler om lovlig erhvervelse. (*Erhvervshemmelighedsloven § 3*)
5. Modtagerkredsen bør afgrænses efter et need-to-know-princip, og videregivelse til ansatte, koncernselskaber, rådgivere og underleverandører bør kun tillades, når disse er bundet af tilsvarende (back-to-back) fortrolighedsforpligtelser, som modtageren hæfter for.
6. Aftalen skal pålægge modtageren konkrete sikringsforanstaltninger – mærkning, adgangsbegrænsning, sikker opbevaring, forbud mod kopiering. Retten lægger udtrykkeligt vægt på, hvilke foranstaltninger der faktisk er truffet, når den vurderer, om forbud kan meddeles. (*Erhvervshemmelighedsloven § 8, stk. 3*)
7. Aftalen skal indeholde et forbehold for videregivelse, der kræves efter lov, myndighedspåbud eller retskendelse, samt for indberetning af overtrædelser. Whistleblowerloven kan ikke ved aftale fraviges til skade for whistlebloweren. (*Lov om beskyttelse af whistleblowere § 4*)
8. Varigheden skal fastsættes udtrykkeligt – typisk 3-5 år efter samarbejdets ophør for almindelige fortrolige oplysninger. For egentlige forretningshemmeligheder bør forpligtelsen løbe, så længe oplysningen faktisk er hemmelig, da lovens beskyttelse først ophører, når betingelserne i § 2, nr. 1, ikke længere er opfyldt. (*Erhvervshemmelighedsloven § 12, stk. 3*)
9. Aftalen bør pålægge modtageren at tilbagelevere eller slette alt materiale ved anmodning eller ved samarbejdets ophør, herunder kopier, backups og materiale i cloud-tjenester, og at bekræfte sletningen skriftligt. Der bør tages stilling til lovpligtig opbevaring og til arkivkopier hos revisor og advokat.

10. Indebærer udvekslingen personoplysninger, skal aftalen henviser til en særskilt databehandlersaftale eller til parternes selvstændige dataansvar. Fortrolighedsforpligtelsen for de autoriserede personer er et selvstændigt krav, som NDA'en ikke i sig selv opfylder. (*Databeskyttelsesforordningen § 28, stk. 3*)
11. Aftalen bør indeholde en konventionalbod pr. overtrædelse, som forfalder uden dokumentation for tab, kombineret med et forbehold for erstatning ud over boden. Bodden skal stå i rimeligt forhold til værdien af oplysningerne, da et urimeligt vilkår kan ændres eller tilsidesættes. (*Aftaleloven § 36*)
12. Aftalen skal angive lovvalg og værneting eller voldgift, og bør udtrykkeligt fastslå, at den afgivende part bevarer adgangen til lovens retsmidler, herunder midlertidigt forbud, uanset bod- og tvistløsningsklausulen. Parterne kan frit aftale, ved hvilken af flere ligeartede retter sagen skal anlægges. (*Retsplejeloven § 245*)

LOV

[Aftaleloven § 36](#)[Databeskyttelsesforordningen § 28, stk. 3](#)[Erhvervshemmelighedsloven § 2](#)[Erhvervshemmelighedsloven § 3](#)[Erhvervshemmelighedsloven § 4, stk. 2](#)[Erhvervshemmelighedsloven § 8, stk. 3](#)[Erhvervshemmelighedsloven § 12, stk. 3](#)[Lov om beskyttelse af whistleblowere § 4](#)[Retsplejeloven § 245](#)

§ 3 Ensiddig eller gensidig – og hvem NDA'en i virkeligheden binder

Den **ensidige** NDA bruges, når kun den ene part udleverer noget: en opfinder der præsenterer sin løsning for en potentiel industriel partner, en sælger der åbner datarummet for en køber, en virksomhed der lader en konsulent se ind i systemerne. Den **gensidige** (mutual) NDA bruges, når begge parter deler – og det er langt oftere tilfældet, end folk regner med. Selv i en klassisk M&A-proces deler køber sin finansieringsstruktur, sin integrationsplan og ofte sine egne nøgletal. Vælger man ensidighed af gammel vane, efterlader man den ene parts materiale ubeskyttet.

Et hyppigt overset spørgsmål er, **hvem aftalen egentlig rækker ud til**. Selskabet er part – ikke direktøren personligt, ikke moderselskabet, ikke de rådgivere der læser materialet. Vil du have koncernselskaber, revisorer, advokater og eksterne udviklere omfattet, skal det stå der, og modtageren bør hæfte for, at de pågældende er bundet af tilsvarende forpligtelser. Det er denne back-to-back-kæde, der gør aftalen operativ i praksis; brister den ét sted, brister beskyttelsen.

Over for **egne ansatte** gælder allerede en ulovbestemt loyalitetspligt, og forarbejderne til forretningshemmelighedsloven fremhæver, at beskyttelsen af betroede tegninger, beskrivelser, opskrifter og modeller ikke kræver en udtrykkelig tilkendegivelse – betroelsesforholdet kan fremgå af materialet selv eller af omstændighederne. Alligevel bør fortroligheden stå skriftligt, fordi rækkevidden **efter** fratræden ellers bliver et bevisspørgsmål. Her løber der samtidig en vigtig grænse: direktivet og loven ændrer ikke reglerne om arbejdstagermobilitet, og de erfaringer og kompetencer, en medarbejder normalt erhverver i løbet af sin ansættelse, er efter direktivets betragtning 14 netop **ikke** forretningshemmeligheder. Vil du begrænse en tidligere medarbejders adgang til at konkurrere eller kontakte kunder, skal det ske gennem en klausul efter [lov om ansættelsesklausuler § 6](#) med den lovpligtige kompensation – ikke gennem en bredt formuleret NDA.

Endelig skal NDA'en holdes adskilt fra **databeskyttelsesretten**. Får modtageren personoplysninger til behandling på dine vegne, kræver [GDPR artikel 28, stk. 3](#) en databehandlersaftale med et bestemt minimumsindhold, herunder at de autoriserede personer har forpligtet sig til fortrolighed. En NDA opfylder ikke det krav – den kan supplere databehandlersaftalen, men aldrig træde i stedet for den.

LOV

Databeskyttelsesforordningen § 28, stk. 3

Erhvervshemmelighedsloven § 4, stk. 2

Lov om ansættelsesklausuler § 6, stk. 1

§ 4 NDA'en som »rimelig foranstaltning« – koblingen til forretningshemmelighedsloven

Hele pointen med NDA'en ligger i litra c i lovens definition. En forretningshemmelighed er efter forretningshemmelighedsloven § 2, nr. 1, oplysninger, der (a) er hemmelige i den forstand, at de ikke i deres helhed eller i den præcise udformning eller sammensætning er almindeligt kendt blandt eller umiddelbart tilgængelige for personer i de kredse, der normalt beskæftiger sig med den type oplysninger, (b) har handelsværdi **fordi** de er hemmelige, og (c) »under de givne omstændigheder er blevet underkastet rimelige foranstaltninger til hemmeligholdelse af den person, som lovligt kontrollerer oplysningerne«. De tre krav er kumulative – svigter ét, er der ingen forretningshemmelighed og dermed ingen beskyttelse.

Forarbejderne bemærker udtrykkeligt, at direktivet ikke indeholder konkrete fortolkningsbidrag til kravet i litra c. Vurderingen bliver derfor konkret og helhedspræget: hvad har virksomheden faktisk gjort? Her tæller NDA'en tungt, men den står sjældent alene. Mærkning af materiale som fortroligt, adgangsstyring og need-to-know, logning af hvad der udleveres til hvem, exit-procedurer ved fratræden, sikker opbevaring og – ved digitale datarum – vandmærkning og downloadspærring er alle elementer, der samlet gør foranstaltningerne »rimelige«.

Den anden kobling går den modsatte vej: aftalen skaber selv ulovligheden. Efter lovens § 4, stk. 2, er brug eller videregivelse af en forretningshemmelighed uden samtykke ulovlig, når den foretages af nogen, der har **misligholdt en fortrolighedsaftale** eller misligholdt en kontraktlig forpligtelse til at begrænse brugen. Bruddet på NDA'en er altså ikke blot et kontraktbrud, der udløser bod – det er en handling, loven selv kvalificerer som ulovlig, med adgang til lovens fulde retsmiddelskatalog. Efter § 4, stk. 3, rammes også den, der videre erhverver eller bruger oplysningen og vidste eller burde vide, at den stammede fra en ulovlig videregivelse; NDA'en får dermed også virkning i forhold til modtagerens medkontraahenter.

Omvendt sætter [forretningshemmelighedsloven § 3](#) grænserne. Erhvervelse er lovlig ved uafhængig opdagelse eller skabelse, ved observation, undersøgelse, demontering eller test (reverse engineering) af et produkt, som offentligheden har fået adgang til eller som modtageren lovligt besidder – når vedkommende ikke er bundet af en juridisk gyldig forpligtelse til at begrænse erhvervelsen – samt ved enhver praksis i overensstemmelse med redelig erhvervspraksis. Netop den mellemsætning er værd at bemærke: **parterne kan aftale sig ud af reverse engineering-adgangen indbyrdes**, men kun over for hinanden. En NDA gør ikke omverdenens lovlige efterligning ulovlig. Det er samtidig baggrunden for, at aftalens undtagelseskatalog bør spejle § 3 – ellers bliver aftalen urimeligt bred og dermed sårbar over for censur.

En nærmere gennemgang af selve beskyttelsesbetingelserne og af, hvornår oplysninger mister deres hemmelige karakter, findes i [praksisoversigten om forretningshemmeligheder](#), og den typiske udvekslingssituation er behandlet i [oversigten om due diligence ved virksomhedsoverdragelse](#).

LOV

Erhvervshemmelighedsloven § 2

Erhvervshemmelighedsloven § 3

Erhvervshemmelighedsloven § 4, stk. 3

§ 5 Konventionalbod, erstatning og bevisbyrden for tabet

Grunden til at konventionalboden er NDA'ens vigtigste enkeltbestemmelse er bevisretlig. Efter [forretningshemmelighedsloven § 15](#) skal den, der forsætligt eller uagtsomt har foretaget en ulovlig handling, erstatte den skade, forretningshemmelighedshaveren har lidt. Erstatningen fastsættes bl.a. på grundlag af tabt fortjeneste og krænkerens uberettigede fortjeneste, den kan efter stk. 3 fastsættes til mindst et **rimeligt vederlag** for udnyttelsen, og der kan efter stk. 4 tilkendes en godtgørelse for ikke-økonomisk skade. Forarbejderne fremhæver, at reglerne giver en friere fastsættelse end almindelige erstatningsprincipper – men understreger samtidig, at der *»fortsat i det mindste skal sandsynliggøres et tab«*.

Og det er netop dér, sagerne strander. Når en konkurrent har set dit kalkulationsgrundlag eller din kundeliste, er det sjældent muligt at føre bevis for, hvilke ordrer der gik tabt som følge heraf. En konventionalbod, der forfalder ved selve overtrædelsen uden dokumentation for tab, fjerner det problem – og virker samtidig præventivt, fordi modparten på forhånd kender prisen. Boden bør kombineres med et udtrykkeligt forbehold for erstatning ud over boden; ellers kan den blive fortolket som en udtømmende afregning, så et større faktisk tab ikke kan kræves.

Proportionaliteten er den anden side af mønten. Et vilkår kan ændres eller tilsidesættes helt eller delvis efter aftaleloven § 36, hvis det vil være urimeligt eller i strid med redelig handlemåde at gøre det gældende, og der tages hensyn både til forholdene ved aftalens indgåelse, til indholdet og til senere indtrufne omstændigheder. En standardbod på et sekscifret beløb pr. overtrædelse over for en enkeltmandsvirksomhed, der har underskrevet et fortrykt dokument uden forhandling, er en oplagt kandidat til nedsættelse. Trappede bodsbeløb efter overtrædelsens grovhed, og en bod der står i et fornuftigt forhold til oplysningernes værdi, holder langt bedre.

Ved siden af aftalen løber markedsføringsretten. Efter [markedsføringsloven § 24](#) kan handlinger i strid med loven forbydes ved dom, de er erstatningsansvarspådragende efter dansk rets almindelige regler, og den, der forsætligt eller uagtsomt krænker eller uberettiget udnytter en andens ret, skal betale et rimeligt vederlag. Bestemmelsen om erhvervshemmeligheder i markedsføringslovens tidligere § 23 blev ophævet, da forretningshemmelighedsloven trådte i kraft den 9. juni 2018 – men generalklausulen om god markedsføringsskik erhvervsdrivende imellem består og kan fange den illoyale adfærd, der ikke rammes af forretningshemmelighedsloven. Se nærmere [oversigten om markedsføringsret og illoyal konkurrence i B2B](#).

LOV

Aftaleloven § 36, stk. 2

Erhvervshemmelighedsloven § 15, stk. 3

Markedsføringsloven § 24, stk. 3

§ 6 Håndhævelse i praksis: fagedforbud, tvangsbøder, offentliggørelse og straf

Når en fortrolighedsaftale brydes, er tid det knappe gode. Det centrale redskab er derfor det **midlertidige forbud eller påbud** efter forretningshemmelighedsloven § 8, der meddeles efter reglerne i retsplejelovens kapitel 40. Kravet er, at rekvirenten godtgør eller sandsynliggør, at der foreligger en forretningshemmelighed, at han er forretningshemmelighedshaver, og at hemmeligheden er erhvervet ulovligt, bruges eller videregives ulovligt – eller at der er en umiddelbar risiko herfor. Bemærk lempelsen i forhold til det almindelige udgangspunkt i [retsplejeloven § 413](#): loven opstiller sine egne betingelser, og retten skal ved afvejningen bl.a. inddrage forretningshemmelighedens værdi, **de foranstaltninger der er truffet for at beskytte den**, sagsøgtes adfærd og parternes legitime interesser. Retten kan som alternativ tillade fortsat brug mod sikkerhedsstillelse.

Efterleves forbuddet ikke, yder fogedretten bistand, og der kan pålægges **tvangsbøder** efter [forretningshemmelighedsloven § 16](#) – daglige eller ugentlige bøder, der løber, indtil forbuddet overholdes. Ved dom kan retten efter [forretningshemmelighedsloven § 12](#) bl.a. forbyde brug og videregivelse, forbyde produktion og markedsføring af krænkende varer, tilbagekalde varerne fra markedet og bestemme tilintetgørelse eller udlevering af dokumenter, materialer og elektroniske filer, der indeholder hemmeligheden. Foranstaltningerne sker som udgangspunkt for krænkerens regning, og retten kan efter [forretningshemmelighedsloven § 17](#) bestemme, at dommen skal offentliggøres på krænkerens bekostning – et i praksis meget mærkbart pressionsmiddel, dog altid med den begrænsning, at forretningshemmeligheden skal beskyttes ved offentliggørelsen.

Sagen kan også have en **strafferetlig** side. Efter [forretningshemmelighedsloven § 18](#) straffes overtrædelse af § 4 med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, når gerningsmanden står i tjeneste- eller samarbejdsforhold til den krænkede, har lovlig adgang til virksomheden, eller i erhvervsøjemed er blevet betroet tekniske tegninger, beskrivelser, opskrifter, modeller el.lign. Påtale sker kun efter den forurettedes begæring, og juridiske personer kan pålægges strafansvar. Under særligt skærpende omstændigheder – navnlig betydelig skade eller nærliggende fare herfor – er strafferammen fængsel indtil 6 år efter [straffeloven § 299 a](#). Den kreds, § 18 rammer, er i vidt omfang netop den kreds, man typisk lader underskrive en NDA.

Tre praktiske forhold bør indtænkes allerede ved kontraheringen. For det **første** fristen: forbudsansøgning og sagsanlæg om endelige foranstaltninger skal indgives inden 6 måneder efter, at du har fået tilstrækkeligt kendskab til krænkelsen. For det **andet** fortroligheden under sagen: at føre sag om en forretningshemmelighed indebærer, at den skal beskrives for retten og modparten – loven imødegår dette gennem reglerne om dørlukning og begrænset aktindsigt, men risikoen skal indregnes. For det **tredje** tvistløsningen: [voldgiftsloven § 7](#) tillader, at parterne aftaler voldgift for fremtidige tvister, hvilket giver fortrolig behandling – men vælges voldgift, bør aftalen udtrykkeligt bevare adgangen til at søge midlertidigt forbud ved de almindelige domstole, da voldgiftsretten sjældent er konstitueret hurtigt nok. Om samspillet med konkurrencebegrænsende klausuler i ansættelsesforhold henvises til [oversigten om konkurrenceklausuler](#).

LOV

[Erhvervshemmelighedsloven § 8, stk. 2](#)[Erhvervshemmelighedsloven § 12, stk. 1](#)[Erhvervshemmelighedsloven § 16, stk. 1](#)[Erhvervshemmelighedsloven § 18, stk. 1](#)[Straffeloven § 299a](#)[Voldgiftsloven § 7, stk. 1](#)

§ 7 Typiske faldgruber

Materialet sendes før NDA'en er underskrevet. Den klassiske fejl i due diligence og leverandørforhandlinger: regneark, kundelister og tegninger sendes »lige for at komme videre«, og NDA'en underskrives dagen efter

– eller aldrig. Er materialet først udleveret uden nogen foranstaltning til hemmeligholdelse, kan modparten hævde, at kravet i [forretningshemmelighedsloven § 2, nr. 1, litra c](#) ikke var opfyldt på udvekslingstidspunktet. En NDA underskrevet bagefter dækker sjældent det allerede udleverede, medmindre den udtrykkeligt gøres tilbagevirkende.

Ingen formålsbegrænsning – dual use-fælden. Mange NDA'er forbyder kun *videregivelse* til tredjemand, men siger intet om modtagerens **egen** brug. Modtageren kan da lovligt bruge din knowhow i sit eget konkurrerende produkt uden at have videregivet noget som helst. Formålsbegrænsningen – »oplysningerne må udelukkende anvendes til vurdering af det påtænkte samarbejde« – er derfor mindst lige så vigtig som tavshedspligten, og den er direkte hægtet op på [forretningshemmelighedsloven § 4, stk. 2, nr. 3](#).

Ingen bod – eller en bod der bliver censureret. Uden konventionalbod skal du bevise dit økonomiske tab, og tab ved lækkede forretningshemmeligheder er notorisk næsten umuligt at dokumentere; resultatet er en aftale, der er reelt tandløs. Omvendt kan en bod, der er groft ude af proportion med oplysningernes værdi, ændres eller tilsidesættes helt eller delvis efter [aftaleloven § 36](#), navnlig over for en mindre modpart. Fastsæt boden konkret pr. overtrædelse, gerne trappet efter grovhed, og med udtrykkeligt forbehold for yderligere erstatning.

NDA'en bruges som forklædt konkurrenceklausul. Formuleringer som »modtageren må i 3 år ikke drive virksomhed inden for samme område« er ikke fortrolighed, men konkurrencebegrænsning. Over for lønmodtagere er en sådan klausul kun gyldig under de strenge betingelser i lov om ansættelsesklausuler, herunder compensation. Også over for andre end lønmodtagere kan en konkurrencebegrænsning tilsidesættes, hvis den går videre end påkrævet for at værne om den berettigedes tarv eller på urimelig måde indskrænker adgangen til erhverv, jf. [lov om ansættelsesklausuler § 11, stk. 2 og 3](#).

Klausuler der gagger whistleblowere og myndighedsindberetning. En fortrolighedsklausul kan ikke afskære nogen fra at indberette overtrædelser. [Whistleblowerloven § 4](#) fastslår, at loven ikke ved aftale kan fraviges til skade for whistlebloweren, og [forretningshemmelighedsloven § 5](#) foreskriver, at en anmodning om forbud og erstatning skal **afvises**, når videregivelsen skete for at afdække forseelser, uregelmæssigheder eller ulovlige aktiviteter i almenhedens interesse. En for bred gag-klausul er ikke bare virkningsløs – den svækker din troværdighed i den sag, du faktisk vil føre.

Man venter for længe med at reagere. Anmodning om midlertidigt forbud eller påbud skal indgives, inden **6 måneder** efter at du har fået tilstrækkeligt kendskab til den ulovlige brug eller videregivelse, jf. [forretningshemmelighedsloven § 14](#) – samme frist gælder for sagsanlæg om endelige foranstaltninger. Bod- og erstatningskrav forældes i øvrigt efter den 3-årige frist i [forældelsesloven § 3, stk. 1](#), regnet fra misligholdelsen ved kontraktkrav. Den, der bruger et halvt år på at overveje, har typisk mistet det eneste effektive retsmiddel.

Papiraftale uden praksis bagved. En NDA i skuffen redder dig ikke, hvis intet materiale er mærket fortroligt, alle i virksomheden har adgang til alt, og der ikke føres log over hvad der udleveres til hvem. Både ved forbud og ved endelig dom skal retten netop tage hensyn til »*de foranstaltninger, der er truffet for at beskytte forretningshemmeligheden*«. Kombiner derfor aftalen med mærkning, adgangsstyring, exit-procedurer ved fratræden og en dateret oversigt over, hvad der konkret er udleveret.

Ensidig NDA når begge parter i realiteten deler. En ensidig NDA beskytter kun den ene vej. I fælles udvikling, forhandlinger om partnerskab og de fleste M&A-processer udveksler begge parter følsomt materiale – sælger deler tal, køber deler sin integrationsplan og finansieringsstruktur. Vælges alligevel ensidighed, står den anden part uden beskyttelse for sit eget materiale og uden mulighed for at kræve bod, selv om bruddet er lige så groft.

§ 8 Relaterede dokumenter

- [Ansættelseskontrakt](#) – Ansættelsesbeviset efter den nye ansættelsesbevislov – obligatoriske oplysninger, frister og godtgørelse ved mangler
- [Konkurrence- og kundeklausul](#) – Ansættelsesklausuler efter ansættelsesklausuloven – gyldighedsbetingelser, kompensation og de klausuler der falder
- [Direktørkontrakt](#) – Kontrakten for den registrerede direktør – uden for funktionærlovens beskyttelse, så alt skal aftales udtrykkeligt
- [Fratrædelsesaftale](#) – Den forhandlede afslutning af ansættelsen – fritstilling, godtgørelser, fuld og endelig afgørelse og skattefælder
- [Ejeraftale](#) – Aftalen mellem kapitalejerne – exit, forkøbsret, dødvande og hvorfor selskabslovens § 82 gør den nødvendig
- [IT-kontrakt \(systemleverance/SaaS\)](#) – Kontrakten om softwareleverancer og cloud-drift – K-standarderne, agile leverancer, SLA'er og exit
- [Databehandlersaftale](#) – Den lovpligtige aftale mellem dataansvarlig og databehandler efter GDPR art. 28 – krav, indhold og faldgruber

REFERENCE Lovgrundlag

8 paragraffer

Aftaleloven § 36		Erhvervshemmelighedsloven § 2	
Erhvervshemmelighedsloven § 4	stk. 2	Erhvervshemmelighedsloven § 8	
Erhvervshemmelighedsloven § 14	stk. 1	Erhvervshemmelighedsloven § 15	
Lov om ansættelsesklausuler § 11	stk. 2	Markedsføringsloven § 3	stk. 1